

Ensio Vuontispiirtillä lumitalvena 2020

Teksti: Ensio Holopainen

Näkymä hotellihuoneen ikkunasta. Kuva: Ensio Holopainen

Etukäteen tiedettiin, että Lapissa on lunta paljon, mutta ei arvattu, että Vuontispiirtikin on melkein kokonaan hautautunut lumeen. Ikkunoista näkyi "Lähitunturi" Vuontiskeron sijaan.

Tuulilasinäkymä MatkaPekan linja-autosta. Kuva: Ensio Holopainen

Jo matkalla Siilinjärven jälkeen oli ihailtu lumisia maisemia. Jopa Torniojoen varressa oli lunta ja puissa hento kuura.

Su 1.3.2020

Lähes koko viikoksi oli ennustettu tyyniä aurinkoisia päiviä, joten ensimmäisenä päivänä ei ollut kiirettä tunturiin, varsinkin, kun monille tämä oli talven ensimmäinen hiihtokerta. Hiihdettiin Varkhaan kierros. Minun klo 10 lähteneen ryhmän Pekan tuntia myöhemmin lähtenyt ryhmä saavutti Varkaanlammen kodalla.

Tuumaustauko Tynnyrijärven kohdalla. Kuva: Jorma Ikonen

Ennen saunaa ja päivällistä Tuulan ja Hannun kanssa avattiin lumikenkäpolku Vuontispirtin kodalta Porokodanjärven kotakahviolle.

Lettukahvit. Kuva: Irma Ikonen

Saivojärvi-Pallas –ladulta kohti Nammalaa. Kuva: Ensio Holopainen

Maanantaiksi suunniteltiin aiempien vuosien aloituslenkkinä käytettyä Saivojärvi–Nammalakuru–Montelin maja –kierrosta. Tamppariladulta siirtyminen moottorikelkan jäljelle joitakin arvelutti. Mutta siellä pärjäsivät nyt latusuksilla ja pienisompaisilla sauvoilla. Perästä yksin tullut Riitta kyllä valitteli syvien ojien ylityksiä.

Loppulasku Nammalan autiotuvalle oli helponmukava tasaisen ja pehmeän lumikerroksen ansiosta. Samanlaiselta näytti myös Jäkäläkeron rinne Rihmakurun suuntaan. Mutta puolivälissä matkaa lounaistuuli oli kasannut lumen kovapintaiseksi aallokoksi. Rihmakurun kodassa oli nainen odottelemassa puukuormaa tuovaa miestänsä. Sanoi pärjäävänsä hyvin useammankin vuorokauden. Käski ajoissa väistää, jos kelkka kuitenkin tulee vastaan, kun kuuli meidän aikovan hiihtää Kortevuoman suuntaan.

Kelkan noston valmistelua. Kuva: Ensio Holopainen

Pääsimme suorittamaan päivän hyvän työn nostamalla yli metriseen hankeen uponneen leveäteläisen jatkoperällisen kelkan montun reunalle. ” Elekee kierot savolaiset ennee vittuilko!” oli kiitos. Sitten kelkka ohitti meidät Nammalan autiotuvan kohdalla, ja mies ja nainen vilkuttivat meille iloisesti.

Vuontiskeron rinnettä- Kuva: Ensio Holopainen

Montelin jälkeen toiset huilasivat alas Vuontisjärvelle tamppariuraa pitkin, minä hiihtelin yksin umpisessa vanhaa laskureittiä, jolta vieläkin löysin muutamia viittoja. Tuulen koivuista pudottama kuura välkehti hangella.

Ti 3.3.2020

Taivas- ja Lehmäkeron välisessä satulassa. Kuva: Ensio Holopainen

Palkaskurun kerrottiin olevan suljettu lumivyöryvaaran takia. Niinpä Pallashotellilta osa porukasta lähti hiihtämään Vuontikselle tunturijonon länsipuolta, seitsemän kesäreittiä pitkin uhmaten alun vastatuulta ja Riitta lumikengillä Taivaskeron huippua kohti.

Rihmakurun kodalta Rihmakurunvaarojen suuntaan. Kuva: Ensio Holopainen

Taivas- ja Lehmäkerojen välisestä satulasta alkoi leppoisa lasku Rihmakuruun auringon lämmittäessä selkää. Jäätiin kodan eteen lumipenkalle pitämään taukoa:

Rihmakurun kodalla. Kuva: Ensio Holopainen

Kota olisikin ollut paljon kylmempi kuin aurinkoinen kurun rinne, johon oli helppo tampata istumapoterot.

Matka Rihmakurusta Sarvijärvelle alkaa. Kuva: Ensio Holopainen

Arpominen Kortevuoman ja kesäreitin välillä kesti niin kauan, että minä ehdin sanoa lähteväni Sarvijärvelle. Minna ja Pekka lähtivät mukaan aukaisemaan latua. Vasta sen jälkeen paljastin, että siellä on kätkö, jota en ole vielä logannut.

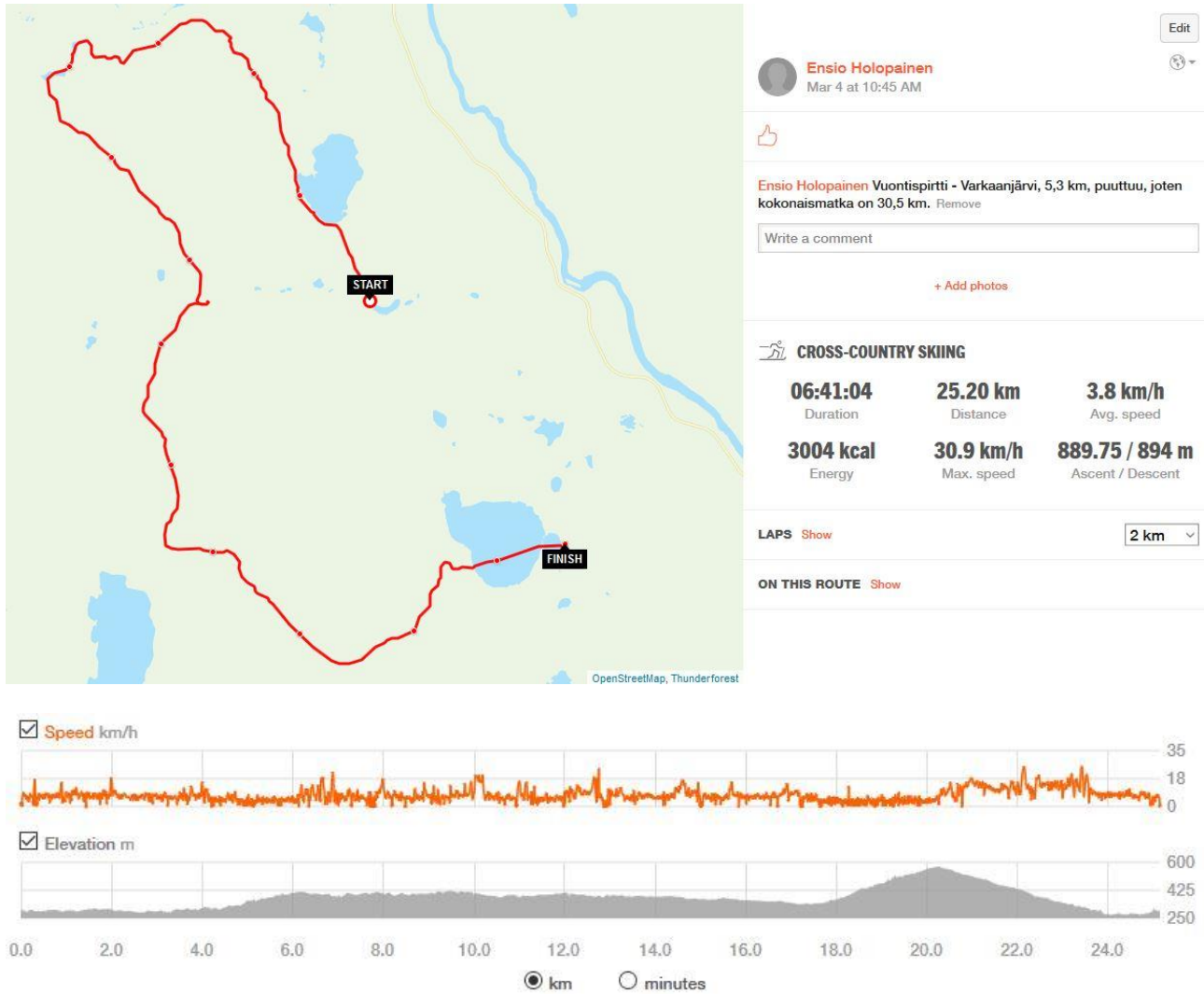

Rihmakurun jännän laita. Kuva: Ensio Holopainen

Kätkö löytyi. Loppureitiksi valittiin puiston rajaa pitkin menevä suora lasku Saivojärvelle. Aurinko vielä valaisi Rihmakurunjännän kuusikon. Vuontisjärvellä pysyin moottorikelkan jäljellä, vaikka aamun viiman jäljiltä kaikki oli samaa tasaista valkeutta.

Ke 4.3.2020

Aurinkoa oli ennusteen mukaan tänään, mutta ei huomenna, joten perinteistä Hannukurun päivää aikaistettiin yhdellä päivällä. Aamupakkasen takia lähdin vasta klo 10. Vasta Varkaanjärvellä muistin panna SportsTrackerin päälle:

Tikkas-Pekka ohitti meidät, kun olimme suorittamassa alkuverryttelyä poroaidan portilla. Hannukurun kodalla hän ehti keitellä kahvit ennen meidän saapumista sinne.

Hannukurun kota. Kuva: Ensio Holopainen

Pitäisköhän minun kääntyä takaisin, kysyi Jaana, kun huomasi lainasauvan somman hajonneen. Ei tarvitse, sillä Suaskurussa on sompia tehty ennenkin, oli vastaukseni. Kerran nimittäin tehtiin lumisompa litran limsapullostasta ja toinen laudan pätkästä.

Sompa. Kuva: Hannu Räsänen

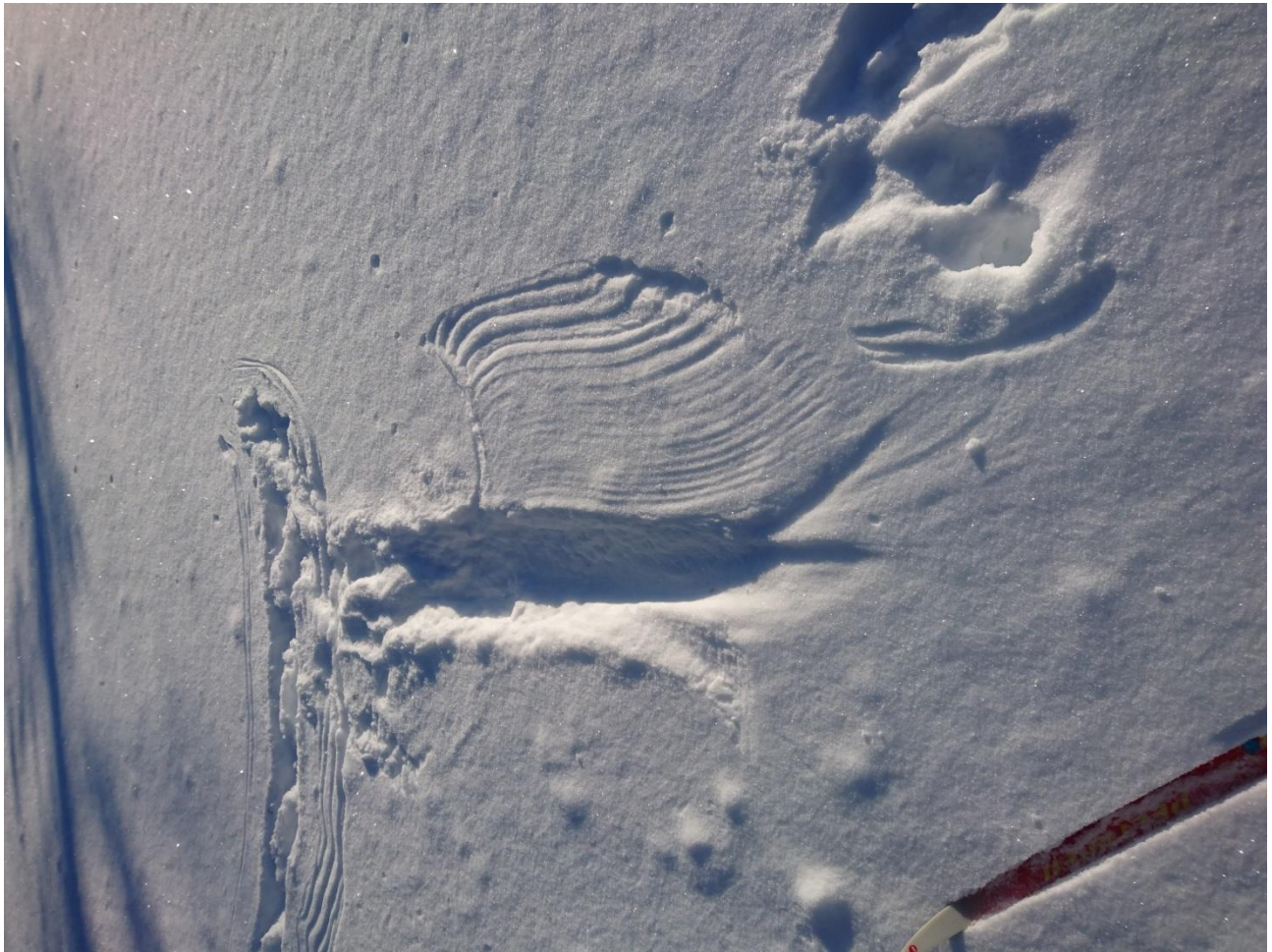
Lääkärin ja insinöörin yhteistyön tuloksena syntyikin kodalta löytyneistä tarvikkeista toimiva sompa, jolla selvisi vaativasta noususta Vuontis- ja Keräskeron väliseen satulaan ja Montelin majalle.

Suastunturin länsipuolella puissa oli tykkyä. Ei kuitenkaan yhtä paljon kuin kaksi vuotta sitten.

Tykkyä. Kuva: Ensio Holopainen

Metso oli astellut latu-uran poikki siipiään viilettäen. Pitihän sitä katsoa myös laskeutumispaikkaa:

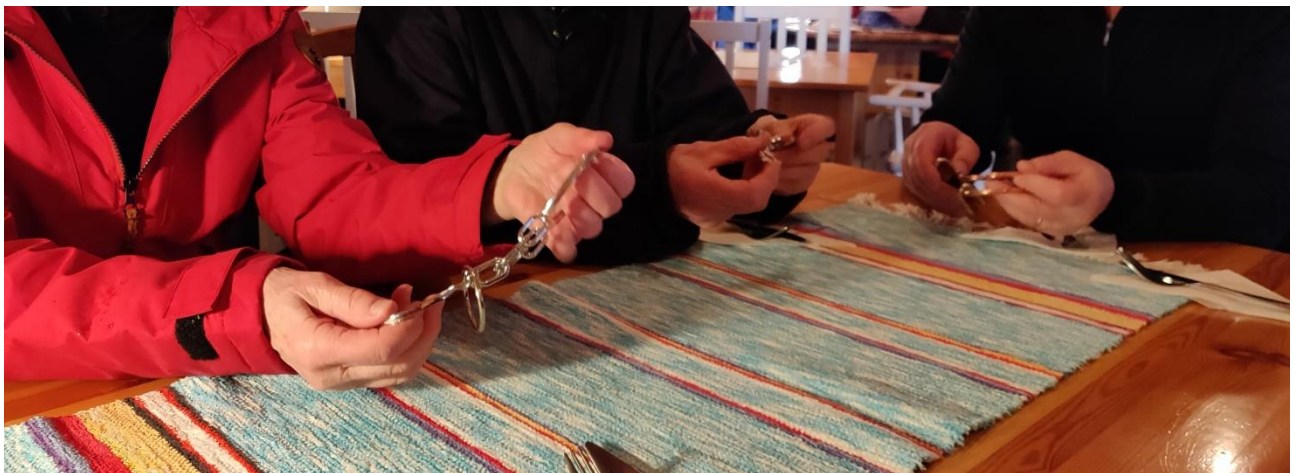
Metson laskeutumisjälki. Kuva: Ensio Holopainen

To 5.3.2020

Matkalla Ahovaaralle. Kuva: Jorma Ikonen

Torstai oli viikon ainoa lumisadepäivä. Siksi se valikoitui kenkäilypäiväksi ja metsäretkeksi Ahovaara – Porokodanjärvi. Kahviossa oli aikaa kokeilla pulmaleluja.

Haasteita. Kuva: Irma Ikonen

Pe 6.3.2020

Toisen kerran tällä viikolla Pallaksella ja ensimmäisen kerran ikinä hiihto Toras-Sieppiin tästä suunnasta. Vaikka Jannen ja Jaanan sukset luistivat paremmin kuin minun, niin olin Mäntyrovan autiotuvalla ennen heitä. Koko ryhmä jatkoi pysähtymättä matkaansa minun jututtaessa autiotuvassa yöpyneitä neitosia. Lähdin hiihtämään Hannun ja Tuulan mukaan luullen heidän olevan viimeisiä. Piaan kuitenkin tavoitin toiset ja pääsin hiihtämään pieniä matkoja koskemattomalla 5 cm pumpulilumella, joka peitti tamppariladun.

Tauko ladulla. Kuva: Ensio Holopainen

Vuontisjärveä ja Vuontisjoen silta. Kuva Ensio Holopainen

Vuontisjoki. Kuva: Ensio Holopainen

Kolme Vuontisjärveä:

- Tästä Vuontisjärvestä alkava Vuontisjoki yhtyy Jerisjokeen, joka yhtyy Muoniojokeen, joka alempana muuttuu Torniojokeksi.
- Vuontispirtin Vuontisjärvestä alkaa Välijoki, joka laskee Saivojärveen, josta alkava Saivojoki laskee Ounasjokeen, joka yhtyy Rovaniemellä Kemijokeen.
- Peltovuoman ja Hettan puolivälissä on myös Vuontisjärvi. Se laskee vetensä omaa Vuontisjokeaan pitkin Ounasjokeen.

Torassieppi-kätkö löytyi, kun ensin oli kyselemällä etsitty Toras-Siepin Lomakylä. Kahvien jälkeen jotkut jatkoivat hiihtämällä Jerishotellille. Ennen kuin linja-automme lähti, Pekka sai puhelisoiton kahdelta vielä Toras-Sieppiä etsivältä.

Jerishotellilta vajaan kilometrin päässä olevan geokätkön loggaukseen kirjoitin: ”*Pallakselta hiihtäen Toras-Sieppiin, sitten linja-autossa Jerishotelliin ja tauolla kipaisu purkille. Kiitos kätköstä ja verryttelylenkistä.*”

Lähtöaamun tunturit. Kuva: Ensio Holopainen